

Edebiyat Defteri

yusuf şeker -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
2 Aralık 2025 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Kötü söz dilde ruhu yok eder

Şu Umut Dağı'na karlar yağarsa,
Bir çığ, bedende ruhu yok eder.
Velhâsıl titremiş yürek yanarsa,
O kor, bedende ruhu yok eder.

İlim gizlidir, her insan bilemez;
Cahil ile uzun yola gidilmez.
Yapılan hatayı beden affetmez,
Hatalar kalpte ruhu yok eder.

Söz sahibi ile gezdiği zaman,
Gölgesi ardından ayrılmaz bir an.
Kalpten yol alıp o kalbe varan,
Kötü söz dilde ruhu yok eder.

Çok gezen papuç eve her yerden,
Bir miktar pislik alır görmeden.
Kurtulmaz başı dertten, şer işten,
Zerresi elde, tende ruhu yok eder.

Zaman geçerken, yaralar azalır
Ama ihanet kalpte izler bırakır.
Gönül kırılırsa, dünya kararır,
Kin o bedende ruhu yok eder.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304585/kotu-soz-dilde-ruhu-yok-eder.html>

Gidiyorum

Rüya denen bu dünyaya,
Geldim ama, gidiyorum.
Hayat boyu, her gün yaya,
Kaldım ama, gidiyorum.

Şark'tan garba düştü yolum,
Ser sefil bir garip kulum.
Konar göçer oldu sonum,
Kondum ama, gidiyorum.

Acı gerçek her anıma,
Hayat denen sınavıma,
Boşa geçen zamanıma,
Yandım ama, gidiyorum.

Dünya denen karanlığa,
Varlık içindeki darlığa,
Düştüğüm o bataklığa,
Daldım ama, gidiyorum.

Dostlar kazar gizli kuyu,
Her insanın var bir huyu.
Şifa denen acı suyu,
İçtim ama, gidiyorum.

Ne sevdalar sığdı ömrüme,
Ne umutlar erdi sürüme.
Can yakıcı her sözüne,
Sustum ama, gidiyorum.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304703/gidiyorum.html>

Oğul

O âlem örtülü, güzel âlemdir.
Hepimiz affa muhtacız, oğul.
Kaderi yazan, yüce kalemdir.
Kazayı aklından çıkarma, oğul.

Bir plan yaparsın, kaderin güler.
Gün gelir, her şeyin tersine döner.
Hayale dayalı her düzen söner.
Çıkar için doğrudan ayrılma, oğul.

Kalkacağın yere varıp oturma.
Gülü sev ama dikenini ele batırma.
Harabe gönüle sakın ola taht kurma.
Taht mirastır, kendini avutma, oğul.

Hırsızla arkadaş olmayasın candan.
Çalmaya göz diker eldeki malından.
Kötülük ateştir, sen kendini ondan
Koru da yakmasın çevreni, oğul.

Cahile sır verme, tutmasını bilmez.
Dar gününde gelip sana üzülmez.
Yanarken yüreğin, gözyaşını silmez.
Su, toprağın gözyaşı; unutma, oğul.

Bilmeden konuşma, dil yarası derin.
Sözünü tart, düşün; incitme birini.
Kalp kırmak kolaydır, onarmak zorun.
Gönül yap, gönül al, unutma, oğul.

Azla yetin, açgözlü olma sakın.
Nice zengin vardı, gitti yoksul yakın.
Mal mülk geçicidir, kalmaz yarın.
Helâl lokma en büyük servettir, oğul.

Öfkeyle kalkarsan, zararla oturursun.
Bir sözle dostunu, düşman edersin.
Nefsine uyarsan, yoldan saparsın.
Aklınla yürü, sabrı unutma, oğul.

Büyüklenme, dünya kimseye kalmaz,
Kibir sarhoş eder, insana uymaz.
Alçak gönüllü ol, baş eğmek zaaftan olmaz.
Tevazu, erdemin ta kendisidir, oğul.

...
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304807/ogul.html>

Gönül

Kefenini seccade yap ibret almak için,
Bu kambur kutuya gelip girmeden gönül.
Nefsini yen, cihanda şeytanı yenmek için,
Bu kambur kutuya gelip girmeden gönül.

Üzerinde secde et, bırak bu dünyaya,
Kurtuluşa ermek için kalmazsın yaya.
Sarıl ki gül yüzün benzesin dolun aya,
Bu kambur kutuya gelip girmeden gönül.

Bu dünya fanidir, mal mülkün karı olmaz,
Aşk denizine düşen inan ki boğulmaz.
Sarılır san namaza, sin de korkun olmaz,
Bu kambur kutuya gelip girmeden gönül.

Zırh yapmak için saracaklar kefeni,
O makberde bekleyecek seccade seni.
Kıl namazı kurtuluş için, yakma bedeni,
Bu kambur kutuya gelip girmeden gönül.

Dünya fani bir yoldur, herkes geçer oradan,
İman ve sevgiyle donan gönül yolundan.
Ölüm var en sonunda, korkma, dön bu andan,
Bu kambur kutuya gelip girmeden gönül.

Gözyaşınla yıka kirini, temizle kalbini,
Hak ile dolsun her an, yaşa sevgi dilini.
Unutma son durağı, ebedi âlemini,
Bu kambur kutuya gelip girmeden gönül.

Yaşa ki pişman olma, her anında farkında,
Dünya fani, baki olan sadece yarında.
İmanla donan gönül, bulur sonsuz sığınakta,
Bu kambur kutuya gelip girmeden gönül.

...

YUSUF ŞEKER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304947/gonul.html>

Dostların

Gökde, bir yıldız misali,
Tek tek kayar dostların.
Gün görmemiş, yorgun hali,
Hercümerç ister dostların.

Yanarsın dününe, gününe,
Boşa geçmiş ömrüne.
Dert kafesli yüreğine,
Bir kilit vurur dostların.

Karlı dağlardan aşarsın,
Bir bahar gibi yaşarsın.
İniş yokuşta koşarsın,
Düzde şaşırır dostların.

Ha, bu derdi atamazsın,
Alan olmaz, satamazsın.
Gam yüküyle yatamazsın,
Rahat bırakmaz dostların.

Bir taş koyarlar yoluna,
Bakmazlar işin sonuna.
Vatanda atan yurduna,
Hasret bırakır dostların.

Cennet misali bir öykü,
Taşırken dünyada yükü,
Üç beş mertek için bükü,
Talan eder can dostların...
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305150/dostlarin.html>

Hayale Aldanma

Hayale aldanma, sen bu rüyada
Çok kızgın bu ateş, altını deler.
"Ben" deme, ben olursun dünyada,
Bir musibet, bin cesur insanı ezer.

Tövbeler, tövbeye her an muhtaçtır.
Cebler tok kalmış, nefisler açtır.
Haktan gelen varsa, o başa taçtır.
Her can, yaptığını ukbâda çeker.

Zamansız gelirsın yalan dünyaya.
Gözyaşları döner o an deryaya.
Çok yalvarsan ölüm anı Hüda'ya,
Son pişmanlıkla eline ne geçer?

Gün gelir gafil, son nefesi verirken,
Sonunda toprakta öze dönerken,
Şer defterini katlayıp dürmezken,
Karanlık yıkar seni, sin yere serer.

Ömür sermayesi, akar su gibi,
Dünya aldatır hep, güler yüz gibi.
Günah yükü çöker, dağlar buz gibi,
Vicdanla yanarsa, kalp ona küser.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305281/hayale-aldanma.html>

Bir gemim misali

Bir fırtına kopup güllerin yele,
Savrulup giderken bakarsın gönül.
Yaprağın sararıp düşerken yere,
Yel vurur, dağlardan aşarsın gönül.

Al bırakıp gönül, kara bağlarsın,
Sevda ateşiyle yanar, ağlarsın.
O aşk deryasına bir gün dalarsın,
Hasret kalır cana, yanarsın gönül.

En güzel takılar baharda başlar,
Her renge boyanır bodur ağaçlar.
Yel vurur dağlara, aşınır taşlar,
Kum gibi savrulur, uçarsın gönül.

Eylül, Ekim, Kasım, Aralık derken,
Ocak, Şubat gelir, ömür biterken,
Ümitler deryada özgür yüzerken,
Bir gemi misali batarsın gönül.

Karanlık gecede umut ararsın,
Yıldızlara bakar yönü tararsın
Sessizliğin içinde yalnız kalırsın,
Bir gemi misali savrulursun gönül.

Yusuf seker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305384/bir-gemim-misali.html>

Bilesin

Yaptığın yanına kâr kalır sanma,
Bir gün hesap gelir öne, bilesin.
Son nefeste pişman olursun amma,
Pişman olsan bile faydası yok, bilesin.

Kem söz söyleme, özünü unutma,
Yalan iftirayla kendini avutma.
Fakirin hakkıyla yükünü tutma,
Yük ağırdır uzun yolda, bilesin.

Sahip ol konuşurken kendi diline,
Kötülükle bir şey geçmez eline.
Perdeler çekilir kalbin gözüne,
Gözler görmez o gerçeği, bilesin...

Kırma kimseyi, kalp bir aynadır,
Parçalanan asilik daim soydadır
Mazlumun ahı heran arşa dayanır,
Duası kabul olur bir gün, bilesin...

Dünya malı için eğilme yere,
Ne varsa kalır, dönülür sere.
İyilik bir izdir kalır her yere,
İzi silinmez o yolda, bilesin...

Her can bir gün toprak ile buluşur,
Zalim sanma ki hep böyle konuşur.
Vakit gelir, herkes yaptığını duşur,
Hesap terazisi dolu, bilesin...

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305520/bilesin.html>

Kul olduk

Kaybolur cevherler, özü bulunmaz.
Hak yolunda yalan söze kul olduk.
Aşkla yola giden garip yorulmaz.
Hak yolunda nesli bozuk kul olduk.

Bir bulut misali göçüp giderken,
Alev alev yanan korlar sönerken.
Balıklar ummanda özgür yüzerken,
Esen yel bazen boran, kar olduk.

Her ne ise, bütün çaba boşuna,
Doğru görür ama gitmez hoşuna.
Bozar düzeni, katar zehri aşına,
Cahil ile uğraşırken pul olduk.

Seherde yıldızlar yanıp sönerken,
Yorgun düşmüş bülbül bağı beklerken,
Tüm mahlukat hakkı zikir ederken,
Rüyalarda gezen aciz kul olduk.

Bülbülün goncaya vardır bir ahı,
Görmek için bekler bağda sabahı.
Gizli gizli açmak gülün günahı,
Dikenlere bakarken kör olduk.

Beklemek daima ömrü yıpratır,
Aşk ile yaklaşan sevgi yaratır.
Ah edip bağırان bağı sızlatır,
Bağı yanık, sabırsız bir kul olduk.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305634/kul-olduk.html>

Baykuş viranede

Şekil bir testidir, güzellik şarap,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.
Hırs kulu kör eder, sonu da harap,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.

Gül dikende biter, diken ise gülden,
Zaman çok kısa, yorgundur beden.
Baykuş viranede gelip ötmeden,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.

Sabah erken kapı kapı gezersin,
Harabe mirastır, orada ötersin.
Gündüzleri çıkmaz, gizliden yersin,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.

Hububat yemezsin Âdem'den beri,
Suyundan içmezsin, o Nuh'un eseri.
Viranede ötersin sessiz kış geceleri,
İnsafa gel ey gafil, insana öğüt hazırla.

Kırılır bir gün o sert kabuğun,
Kapanır ardından hayat yolun.
Vakit varken dön, tut özür kolun,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.

Nice sultan geçti, tahtı kalmadı,
Malı mülkü vardı, adı anılmadı.
Mezar taşı bile yazı tutmadı,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.

Ömür bir nefeslik, göz açıp kapar,
Ne gam kalır geriye, ne de keder,
Hesap günü gelir, defterler açar,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.

Geceler sorar hep, nereye gider?
Kalbin cevapsızsa, yüreğin keder.
Vakit dolduğunda kim sana ne der?
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.

Gönül sarayında yıkık taş çoktur,
Her giden bir izle bir hatıra yıktır.
Son durak yakındır, yol yokuştur,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.

Ne bir taş konuşur, ne mezar cevap,
Susar tüm kelimeler, biter her hitap.
Vakit varken dön, geç olmadan hesap,
Kendine gel ey gafil, azık hazırla.
YUSUF ŞEKER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305840/baykus-viranede.html>

Kismet

Bir şeyin kismet ise kimse engel olamaz,
Vakti gelmeden hiçbir çiçek açamaz.
Mevlânâ'nın yazdığını aciz kullar bozamaz.
Yazılmamışsa alınına, kader seni bulamaz,

Çok susasan deryadan bir yudum su içersin,
Kismetten öteye sanma ki sen geçersin.
Sabretmeyi bilmezsen, çorak gönül biçersin,
Her tohum mevsiminde topraksız olamaz.

Unutuldum sanma yar, unutturulursun,
Kismetin nerde ise onu arar, bulursun.
Kalbin temiz ise sen hayra kavuşursun,
Duaların izini bir gün mutlaka bulursun.

Sanma ki haram mal rızkı fazla artırır,
Çoğaltır her zaman, en sonunda batırır.
Gönülde vicdan yoksa dünya da daraltır,
Helâl lokma gönlü her zaman aydınlatır.

Bütün güzellikler bu dünyada gizlidir,
Hüzün olgunlaştırır, dert sabrı öğretir.
Her fırtına sonunda bir güneşle bitilir,
Karanlık ne kadar sürse, aydınlık beklenir.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306034/kismet.html>

Hayat İrmağı

Hayat İrmağı

Gökyüzünde süslü bir gelin misin?
Bulut değse yüzüne, ağlar durursun.
Hayat ırmağısın her gün ufkumda,
Yıllarca sinemde çağlar durursun...

Batarken güneşin, kızıl renge boyanır,
Mavilik kaybolur, gök kubbeye dayanır.
Karanlık hüzne döner, yeryüzü sessiz kalır;
O geceyi gündüze bağlar durursun.

Seherde rüzgarın tersten esmesin,
Sahipsiz bağında kimse gezmesin.
Gül kokusu gelmez, bülbül küsmesin;
Öter baykuş viranda, ağlar durursun.

Cevher hangi dağda, sırrı bilinmez;
Derindir ummanlar, dibi görünmez.
Gizlidir anılar, kalpten silinmez,
Yılları bir ömre bağlar durursun...

Gönlümde bir ateş, sönmez her gece,
Hasretin düşer de yanar gizlice.
Bir damla sevdıyla dolsa her hece,
Sessizce içimde çağlar durursun...

Zamanın izinde solan bir çiçek,
Geceler sensizken olur hep tek.
Bir yudum umuttu gözlerindeki renk,
Hayalin düşümde ağlar durursun...
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306290/hayat-irmagi.html>

Çöl Benim Olsun

Bir ceylan olsan da karlı dağımda
Eylenip tozduğun yer senin olsun.
Misafir eylesen gönöl bağımda,
Bulduğun huzur, şan senin olsun.

Çiçekle süslesen hasret bağıını,
Baş köşeye koysan dert ortağını.
Bahtiyar yaşasan gençlik çağını,
Mutluluklar senin, gam benim olsun.

Seher vakti çıksam yüce dağlara,
Garip bülböl olsam, insem bağlara.
Bir demet çiçeğı versem sağlara,
Kuru diken benim, gül senin olsun.

Bir ömür sürsem de yokluk içinde,
Adınla avunur gönlüm gecemde.
Sen gülüşler saçken her hecemde,
Hicran bana kalsın, ten senin olsun.

Yusuf olsam, zindanda yaş dökerken,
Ferhat olsam, sarp kayayı delerken.
Yüreğim yansa, hasretlik çekerken,
Bir yudum su senin, çöl benim olsun.

Yusuf Şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306484/col-benim-olsun.html>

Yanarsın

Mezar serin, sana toprak kış olmaz.
Güneş vurur üstten, sanma yanarsın.
Can bir nefes gider, dönüşü olmaz.
Yoksul bağından gül alma, yanarsın.

Doğru yoldan sapıp eğri giderken,
Hayatta gençliği rezil ederken,
Bir balık deryada özgür yüzerken,
Tutmaya çalışma, suda yanarsın.

Ölüm bir köprüdür, ölenler güler.
Rahmeti Rahman'a kavuşur gider.
Cinan'ı özleyen süzülüp geçer.
Cehenneme düşme, narda yanarsın.

Bir rüya var, gerçeği unutturken,
Kalp bir yanar, bir de kül olurken,
İçindeki hırsı her yolu giderken,
Sonunda yalnız, öylece yanarsın.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306677/yanarsin.html>

Gönül dağı

Gönül dağıma yağıyor karlar
Tipiye tutuldum gören olmadı
Ötüşür Baykuşlar, virandır bağlar.
Feryat eder bülbül duyan olmadı.

Gül kurumuş, diken cııldak kalmış.
Perdesi çekilmiş, ahenki solmuş
Derin yaralar, içe kök salmış
Filizlendi dertler gören olmadı.

Yanıyor bagrim yanıyor canım
Donmuş ağustosta damarda kanım
Sam vurmuş Güle, bozulmuş bağım
Viranede ötenleri duyan olmadı.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307258/gonul-dagi.html>

Kara toprak

Senden geldi, bu bedenim,
Nurla dolmuştu her yerim.
Cennet mi, cehennem mi, serin?
Söylesene be, kara toprak...

Her cansıza can katanı,
İçindeki o sessiz yatanı,
Kimler korumuş bu vatani?
Söylesene be, kara toprak...

Yeryüzü kutsal oluyor,
Gün geçtikçe gül soluyor.
Seni kim, neden suluyor?
Söylesene be, kara toprak...

Azrail şimdi ister canımı,
Dolaştır da getir salımı.
Sana kimler verdi malını?
Söylesene be, kara toprak...

Nice sultan, nice hakan,
Hepsi sustu, yok bir ferman.
Adalet mi, zulüm mü, zaman?
Söylesene be, kara toprak...

Bir bebek ağlar doğarken,
Bir fidan kurur baharken.
Kim ağladı mezar açarken?
Söylesene be, kara toprak...

Toprağın altında saklı sırlar,
Gözyaşları, binlerce anılar.
Kimler sustu, kimler ağlar?
Söylesene be, kara toprak...

Yusuf der ki: "Her şey yalan,
Üzerimden geç, sen de oyalan.
Cehennemde var mı yanan?"
Söylesene be, kara toprak...

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307414/kara-toprak.html>

Hâyal Olur Düş Olur

Şu beşerin de dört mevsimi var.
Güzü belli olur, kışı belli olur.
Birinde yeşerir, onunda açar;
Güzü belli olur, kışı belli olur.

Yirmisinde gelir geçer ilkbahar,
Yirmi beşte sıkıntıları başlar.
Otuzunda serden dökülür saçlar;
Güzü belli olur, kışı belli olur.

Kırk deyince yaprakları sararır,
Ellisinde yamaçları bozarır.
Altmışında gazel olur, savrulur;
Güzü belli olur, kışı belli olur.

Yetmişinde gelir ölüm meleği,
Sekseninde yıkılır dağın direği.
Doksanında kalır üç beş mertegi...
Yüz deyince hayal olur, düş olur;
Dört mevsimi birleştirir, kış olur.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307705/h-yal-olur-dus-olur.html>

Sen değilmisin

Neyine güveneyim senin bu dünyada,
Beni benden çalan sen değil misin?
Her taraf fitne fesat dolmuş hayatında,
Şeytana bu hizmeti sunan sen değil misin?

Arzu eder kötölüğü nefsin biraya,
Kalbine yenik düşen sen değilmisin?
Suçlu serbest dolaşır masumla yaya,
İçerden dışarı salan sen değil misin?

Bedenin efendisi akıldır başında,
Onu kötü yolda kullanırsın sonunda
Her pislüğü yaparsın genç yaşında,
İhtiyarlıkta pişman olan sen değil misin?

Her nimete şükretmezsın doyunca,
Bir lokma kalmaz gözün tok olunca,
Dünya malı için eğil kul olunca,
Hakk'ı unutan yine sen değil misin?

Doğruyu bilirsin, susarsın yine,
Yalana alkış tutarsın gizlice,
Zalime boyun eğerken bile,
Adalet ister gibi yapan sen değil misin?

Gözün haramı ararken gecede,
Elin uzanır hep yanlış secdede,
Kalbin kilitli, ne rahmet ne bede,
Merhameti terk eden sen değil misin?

Hakkı söyler dilin, kalbin başka yerde,
Vicdanın sus pus, ne aşk var ne perde,
Her menfaate eğilirsin her derde,
Duruşunu satan sen değil misin?

Nefsini ilah bilirsin her adımda,
Hakkı aramazsın ne sözde ne yâdında,
Bir secdeye hasret kalırsın sonunda,
Kendi sonunu yazan sen değil misin?

Yusuf Derki, bu Mevla'dan bolca fikir,
Her zaman isteyen sen değil misin?
Sıkıntıya düştüğünde yaparsın zikir,
Geniş günde boşveren sen değil misin?
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308224/sen-degilmisin.html>

Gönül Terazisi

Gönül Terazisi

Serden geçilir de yardan geçilmez,
İnsanı kâmil olmayı bilmiyor gönül.
Ölüler toprağa girer, sevdalar bitmez,
Yazılan günahı kul silmiyor gönül.

Kış dereden, yaz gözeden su içilmez,
Kalp fesada uğrarsa, dilde çekilmez.
Yapılan iyilikler burada ölçülmez,
Kantar mı bozuk, tartmıyor gönül.

Ölmeden ölürsün, kefen biçilmez,
İnciten diken olsa, hayat çekilmez.
Sağlam yapılan iple dikiş sökülmez,
Düğme deliğinden iğne geçmiyor gönül.

İnsanı hayattan alıp koparan,
Canlı cenaze yapıp yere kapatan,
Şer limanına gemi bağlayan,
Gaflet atına binmiş, kaçıyor gönül.

Yol yakinken dönmek gerek aslında,
Bir ömür tükenir gaflet faslında.
Kalpte nur ararken küfür haslında,
Yanlış sevdalanıp göçüyor gönül.

Nice söz söylersin, içi boş olur,
Aşksız yüreklerde sevda taş olur.
Gönül terazisi hep yamuk olur,
Doğruyu yanlıştan seçmiyor gönül.

Nefsin elinde oyuncak olmuşsun,
Dünya saray sanıp içine düşmüşsün.
Kalpten silinince aşkı, ölmüşsün,
Mezar taşını bile seçmiyor gönül.

Her sözde hikmet var, duyan kim ise,
Aynaya bakmıyor, suç hep nefise.
Kalbinde bir sevda yoksa kim ise,
Sürgün yemiş gibi, kaçıyor gönül.

Göz görmez olunca perde iniyor,
Hak ile bâtılı ayıramıyor.
Vicdan susunca kul da yanılıyor,
Ne söylesen boş, duymuyor gönül.

yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308566/gonul-terazisi.html>

Yorgun gönöl

Yorgun Gönöl

Gece bir başka giyer siyahı
Ruh yorgun gönöl ten yorgun
Yıldızlar sönük bekler sabahı
Ay yorgun gönöl tan yorgun

Gökyüzünü bir hüzün almış
Yeri gam barkı kedermi sarmış
Yeryüzü sessiz tanda ağlamış
Bulut yorgun gönöl göz yorgun

Açmayan gülü bağda saralı
Konmuyor bülbül dallar yaralı
Bu dert gam sende oldu olalı
Yıl yorgun gönöl gün yorgun

Sinden bağı seyret yar doya doya
Al kırmızıyı gönöl siyaha boya
Ak düşmüş saça bağlasan oya
Ser yorgun gönöl ten yorgun...

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312790/yorgun-gonul.html>

Ömür sermayesi

Ömür sermayesi

Siyahken beyaza döndü saçlarım
Diyarı gurbete göçüp giderken
Yıprandı el ayak göz ve kaslarım
Ömür denen sermayemiz biterken

Çileli geçer ömrüm boşu boşuna
Balı zehir eder gurbet katar aşıma
Ak düşürür her gün kara kaşıma
Ömür denen sermayemiz biterken

Nice insan gördüm yanışı nice
Hali perişan olmuş hayatı gece
Görmez gözlerim feri gidince
Ömür denen sermayemiz biterken

Yan ey gönül haldan hale girince
Gençliğimin bir gün sonu gelince
Yollar uzar yavaş yavaş gidince
Ömür denen sermayemiz biterken

Yanış türlü türlü işleri halleder
Bir duadır o musibeti defeder
Son nefesim daim Şükrü hakeder

Ömür denen sermayemiz biterken

....

Yusuf seker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314788/omur-sermayesi.html>

Bir gün

Hak ile hakikatı arayan gönöl
Doğruyu gözlerin görmez mi bir gün
Derdi sırta sarıp taşıyan gönöl
Şu Aşk denen sırra ermez mi bir gün

Zincir vurulan ruh oluyor heder
Çileli ömür de durmadan keder
Şu harabe gönöl kaç dirhem eder
Garibin ay yüzü gülmez mi bir gün

Kanatlı kendini kuştan sanarken
Küllenmiş yaralar durmaz kanarken
Baykuşlar dikenli Güle konarken
Bulbiller seher de ötmez mi bir gün

Evrensel ahlaka sahip olanlar
Şu İlim ehlini hiçe sayanlar
Fakirin hakkını çalıp doyanlar
Helal aş Nerede sormaz mı bir gün
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1316063/bir-gun.html>

Ne fayda

Ne Fayda

Ağlamak merhametten kaynaklanıyor
Şu bedene acı dolsa ne fayda
Göz ağlarsa yürek parçalanıyor
Akan yaşlar umman olsa ne fayda

Keder varken gülmenin sebebi niye
Beklersin akşamdan ay çıksın diye
Sabır taşı olursun kara geceye
Kaybolan umudu bulsan ne fayda

Türlü türlü dertlerin var iken
Ağlatır sın yüreği göçüp giderken
Toprağa üç beş tohum ekerken
Kuru gül cana gelse ne fayda

Ölüm uzak diye kul var sevinir
Kara deve bir gün dolaşır gelir
Her şeyin sonu var bu ömür tükenir
Çok çalışsan çok yaşasan ne fayda

Çöllerde çok olur kumun tanesi
Gölge yapmaz şu kaktüsün iğnesi
Kuruyup yok olsan gelmez su sesi
O kızgın toprağa girsen ne fayda

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317815/ne-fayda.html>

Benliğini ver toprağa

Benliğini ver toprağa

Huzur ile aç gözünü
Benliğini ser topraga
Kaybetme gönöl özünü
Benliğini ver toprağa

Dikenli yolda düzünü
Dinle bağbanın sözünü
Bin dikenli bir gülünü
Benliğinle ver toprağa

Gündüz gece bir yol alan
Bir sevda uğruna yanan
Deryaya dalmadan kanan
Benliğini ver toprağa

Saçındaki ak telleri
Yarım kalan hayalleri
Zamansız açan gülleri
Benliğinle göm toprağa

Inciterek son sözünü
Söyleyip dökme közünü
Kalbinde biriken hüznü
Benliğinle ver toprağa

Incinsende inciten olma
Her söylenen söze kanma
Ömür kısa uzun sanma
Benliğini ver toprağa ...
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1319898/benligini-ver-topraga.html>

Yorgun Bir Ömür

Yorgun Bir Ömür

Mezarlıktan farkım kalmadı şimdi,
Yoruldu bedenim, yük taşıyamam.
Gençlikte hayaller bir başkaydı,
Yoruldum, yorgunum, yük taşıyamam.

Zaman hızlı geçti, lâl oldu diller,
Büküldü bel, tutuldu dizler.
Azrail avcı olmuş, ruhumu gözler,
Yoruldum, yorgunum, can taşıyamam.

Seherde zar eder güle bülbülüm,
Çalı olmuş bağda dikenli gülüm.
Son bulur cihanda çileli ömrüm,
Yoruldum, yorgunum, yük taşıyamam.

Kurumuş gözyaşı, bulutlar ağlar,
Gam denen yük ağır, sinemi dağlar.
Elveda ediyor ölmeden sağlar,
Yoruldum, yorgunum, sal taşıyamam.

Düştü yaprak gibi her bir hevesim,
Soldu bahar gülü, bitti nefesim.
Her gece yorganım oldu kederim,
Yoruldum, yorgunum, yük taşıyamam.

Dost bildiklerimden kaldı iz bile,
Vefasız günlerle doldu her çile.
Şimdi her adımım gurbete dile,
Yoruldum, yorgunum, sel taşıyamam.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339628/yorgun-bir-omur.html>

Neyler sin

Neyler Sin

Nemlenir gözler dur durak bilmez,
Her gece hayale dalar, neyler sin?
Yüküm mü çok ağır, sırtımdan inmez,
Islanmaz ummana dalar, neyler sin?

Kurumuş bağlarda bülbüller ötmez,
Dağlar şöret bulmuş, karın eritmez.
Gurbette fakirin taşası bitmez,
Gülmez bu garip, ağlar neyler sin?

Susmak iç savaşı durdurur sandım,
Çığ düştü ruhuma, daraldım, kaldım.
Dermansız yarayı yar senden aldım,
Kor düştü yüreğe, yanar neyler sin?

Çekilmez bu hayat, sanki yorulдум,
Sustukça yürekte dilsiz kalırdım.
Ölmeden evvel ölüp cana sarıldım,
Hançer, büyük yara azar, neyler sin?

Yol bilmem, iz bilmem, yitmiş yönüm,
Nereye baksam karanlıkla bölün.
Ne bir ışık var, ne de gölge dost,
Gün bile küs bana, neyler sin?

Bir çocuğun bakışı kaldı içimde,
Temiz, saf, umarsız... geçmiş bir tende.
Şimdi ben kimim, kim kaldı bende?
Kendimi sordum, neyler sin?

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344586/neyler-sin.html>

Gam Yükünü Aldı

Gam Yükünü Aldı

Gam yükünü aldı,
Ay sulara düştü, gün dağdan açtı.
Dertler sıralandı, gam yükünü aldı.
İniş, yokuş derken, dzde yol şaştı.
Bedenler yoruldu, kan yükünü aldı.

Ömür bir masaldır, yaşayan bilir.
Tüm güzellikler yerde gizlenir.
Acılar yürekte gizli güçlenir.
Toprağa çağrılan can yükünü aldı.

Acı yetiştirir, sabır da insanı.
Dert küpüne döndürür her anı.
Boynu bükük bađda ačan goncanı,
Beklerken bülbülün tan yükünü aldı.

Hayat bir fırtına, yar anlar haldan.
Sırtta gam yükü, gemi limandan
Ayrıldı, gidiyor koca ummandan.
Karaya bakarken ten yükünü aldı.

Yollar suskun şimdi, izler silindi,
Bir mr yel gibi esti, geçindi.
Gnl bekler hl, vuslat derindi.
Kalpteki son sızı, can yükünü aldı.

Dilersen sabreyle, cennet verilsin.
Duaya devam et, günah silinsin.
Seccaden kibleye doğru serilsin.
Ömür bitti derken sin yükünü aldı.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1348231/gam-yukunu-aldi.html>

Perişan

Perişan

Divane gönöl beyhude gezer.
Yorulmuş beden, dizler perişan.
Yer ağzını açmış, yutmadan ezer.
Ölümden bi haber, eller perişan.

Dağların hasmı kardır, eridi.
Yeşile boyandı, sular kükredi.
Bülbüller bağa indi, gezindi.
Dikenli çalıda güller perişan.

Çiğdemler, nevrular açtı, büyüdü.
Koyun kuzusuyla suya yürüdü.
Dağları göçmen kuşlar bürüdü.
Yuva yapıldı ama, dallar perişan.

Tabiatı süsler, nice çiçekler.
Bitmez hasretlik, yıla gün ekler.
Gezinmiyor şimdi börtü böcekler.
Bahar geldi ama, diller perişan.

Sevda ateşiyile yandı, kül oldu.
Geceler yaktı, sitem kavurdu.
Seher yeli dağdan dağa savurdu.
Durdu fırtına ama, yeller perişan.

Rüzgâr savurur eski anıları,
Kırık dökük düşler, yaralı sırları.
Gönöl yorgun, kederle sararı,
Sevda yarım kalmış, sözler perişan

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364864/perisan.html>

Peykân Yarası

Peykân Yarası

Geçti ömür çile ile, gözlerde fer kalmadı.
Düşe kalka yürüyoruz şu karanlık yollarda.
Varmak için hedefe, dizde derman olmadı,
Nasip esir olmuş zamana, bir anlık yollarda.

Peykân yarası derin, sen bunu saramazsın.
Sen, seni anlamadan, sen beni anlamazsın.
Bağlamaz yara kabuk, sar bunu kanamasın,
Derman arıyor gönül, viran olmuş bağlarda.

Açmak için baharı bekliyor mor sümbül,
Dikenli bir çalıda yetişiyor gonca gül.
Yeryüzünde "ah" çekip inliyor garip bülbül,
Bağdan bağa dolaşır, ölüsüne ağlarda.

Geceler yüküm olmuş, yıldız bile susuyor,
Rüzgâr, eski bir name gibi içten esiyor.
Ne yol belli ne menzil, her yönüm savruluyor,
Kırık bir ney misali, inliyorum dağlarda.

Yorulmuş ellerimde, solmuş bir dua var,
Her heceyi gözyaşı, her sözü gam okşar.
Ne bir umut tutunur, ne bir neşe konar,
Suskun gecelere sor, kim kalmış rüyalarda...

Ölümün bedeli yok, incitme sen canı.
Bir seher vaktinde tararsın dört bir yanı.
Seyret gönül ateşini, içten içe yakarı,
Deli divane olmuş, geziniyor dağlarda.

Bir akşam güneşi bir gün batar üstüne,
Sevda denen ateşi çatar, yakar içine.
Dumansız yanan koru üfler, yükler yüküne,
Götürür seni dünyadan, kefenine sarar da...

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1370181/peyk-n-yarasi.html>

İnsan'ın

İnsan'ın

Baharı beklerken, ömrü kış olur,
Tutunacak dalı kalmaz insanın.
İhtiyarlık gelir, gençlik düş olur,
Hayal kapısında durur insanın.

Ah'ında gam yüklü, sözleri ağır,
Çıkmıyor avazım, bağır ha bağır.
Lâl olur diller, kulaklar sağır,
Yerden yere gururu vurur insanın.

Hüzün gizli şu sinenin içinde,
Sitem ağır olur her gün yükünde.
Gözyaşları coşar kanlar içinde,
Silerken bir anda kurur insanın.

Nice sevda yüklü, nice ırmaklar
Gönülden çıkar, gönüle damlar.
Son bulur ömür, günü tamamlar,
Havalanıp can kuşu uçar insanın.

Görür de görmez gerçeği gözü,
Garibi incitir, yıkar o acı sözü.
Ateş düşer cana, yakarken özü,
Teni yeniden hayat bulur insanın.

Her yara izinde saklı bir sitem,
Tutunur umuda, olsa da kerem.
Bir ömür susarak geçer elbet hem,
Kendini kendinden sorar insanın.

Tut elinden desem, tutacak kim var?
Yol yokuş, derman yok, bulutlar ağlar.
Bir gülüş özlensin yıllarca uzar,
Hasreti yürekte sarar insanın.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1377278/insan-in.html>

Unutma

Unutma

Nedir bu sitemin, nedir bu nazın?
Nazlı gül de gül açmaz, unutma.
Ömür bir gecenin, ölüm sabahın;
Gül sabahı, şita da açmaz, unutma.

İnsanoğlu iki büklüm sürünür,
Bazen neşe, bazen yasa bürünür.
Paramparça olur, yüze bölünür;
Gül bağı, şita da açmaz, unutma.

Dargın olan kalbin kurudur gülü,
Durgun dilin içi çoraktır gölü.
Akan gözyaşları sularsa çölü,
Gül dağı, şita da açmaz, unutma.

Söz kırarsa kalbi, ses de susar,
Yürekteki sevda yavaşça kusar.
Umutsuz gönülde umut sivrulmaz,
Gül dalı, şita da açmaz, unutma.

Sanma ki kırılan hep kemik olur;
Can divane gezer, ruhta iz kalır.
Bazen içten yanan kor alev alır;
Gül kalbi, şita da açmaz, unutma.

Gönül sustuğunda dil de yorulur,
Sevda kırık kalpte küle bürünür.
Ne aşk yeşerir, ne bahar görünür,
Gül düşü, şita da açmaz, unutma.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385753/unutma.html>

İncinmesin

İncinmesin..
Herkes aynı anda yaşar,
Yıllar, aylar incinmesin.
İnsanoğlu düzlükte şaşar,
Yolsuz dağlar incinmesin.

Bir bahçeye giremezsen,
Durup seyran edemezsen,
Hakikati göremezsen,
Gül süz bağlar incinmesin.

Parlaklığın gökyüzünü,
Kaplamis yerde düzünü,
Verme bu cana hüznü,
Ölmüş sağlar incinmesin.

Dost cemâlin gören bilir,
Üzüldüğün zaman gelir,
Bazen umutlar tükenir,
Hayel ağlar incinmesin.

Kurur saplanan diken,
Ciğerleri yakıp döken,
Dertler içte sıra iken,
Sular çağlar incinmesin.

Göçtü kervan dağ başından,
Tat tuz kalmadı aşından,
Belâlar gitmez başından,
Karlı dağlar incinmesin.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415916/incinmesin.html>

Seyran istersen

Yen korkuyu şu şitanın sonunda,
Bir boşluktan sızıp çıkmak istersen,
Ayan olur bu gecenin sonunda,
Seher vakti kalkıp, seyran istersen.

Gönöldeki ağyaları terk eyle,
İstenmeyen sevdaları gark eyle.
Boş muhabbetten o yârî çark eyle,
Gök kubbeye bakıp, seyran istersen.

Her an sana ayan olur, bilesin,
Nafhâyı yar gece tene süresin.
Yeryüzünde yananları göresin,
Ukbâ'ya dalıp seyran istersen.

Gamlı olmak, yiğit şanına düşmez,
Kader gülmez sana, yâr nazar etmez.
Göz yaşını esen yeller üşütmez,
Şitâ'yı bağda kalıp, seyran istersen.

Ruh bedende, gönöl özge sevdada,
Bugün bu alemde, yarın ukbâ'da.
Fani muhabbetler yüzer deryada,
Yolculuğa çıkıp, seyran istersen.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422509/seyran-istersen.html>

İstemem ki!

İstemem ki!

Ömür sermayesinin bittiği yerde,
Sensiz geçen bir gün, istemem ki!
Bülbülün seherde öttüğü yerde,
Sensiz açan bir gül, istemem ki!

Her şey seninle başlar, ya seninle biter.
Bir ateş ki içimde, tenimde tüter.
Gün batarken gece, renkleri örter.
Sensiz batan bir gün, istemem ki!

Gülerken hüznünü gizlemiş gibisin,
Islanmış teninde, terlemiş gibisin.
Güzel gözlerin var, ağlamış gibisin.
Bensiz akan bir sel, istemem ki!

Doğru birdir Hak'tan, nasipse tek tek.
Şu âleme sevgiden bir tohum eksek,
Cehennem, o sevginin bittiği tümsek.
Sensiz âlemde seyir, istemem ki!

Bir duâ yükselir, semaya doğru,
İçinde adın yoksa, neye yarar bu?
Vuslat ufkunda ben, sen yoksan kuru...
Sensiz çıkan bir yol, istemem ki!

Karanlık gecede yıldızlar sussa,
Ümitler yürekte birer birer yansa,
Sensizse sevdanın yolu da kansa,
O yolda yürüyen, istemem ki!
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1471582/istemem-ki.html>

Yıkılma Gönöl

Çevirme yüzünü, bir sağa, bir sola.
Gönlünde vesvese kalmasın, gönöl.
Ne garip dünyada, ne ukbâda ola,
Mâh yüze acı yel vurmasın, gönöl.

Rüzgârla karın doymaz, bilesin.
Âlem bizim değil, sığınak istersin.
Yanan bağra konuk olmak istersin,
Gel sığın, dalını el kırmasın, gönöl.

Bir dertli çeşmesin, suların çağlar.
Gelip geçen yolcu, içmeden kanar.
Fukara kazanda pişerken ağlar,
Suyun tende buhar olmasın, gönöl.

Doğru sözü atmayasın yabana.
Dertler yoldaş olur bir ömür sana.
Bunca derdi, gamı sırta sarana,
Bir yudum su ver, yanmasın gönöl.

Geceler sırdaşın, gündüzün suskun,
İçinde bin yangın, yüzünde durgun.
Nice sevdalardan kaldın da yorgun,
Yıkılsa da dağlar, yılmasın gönöl.

Kırılmış aynada yüzünü arama,
Her bakan göz değil, görmezse ama.
Maziyi gönlünde zincire sarma,
Serbest uçsun, kuşun olmasın gönöl.
Yusuf şeker..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1471749/yikilma-gonul.html>

Ayrılık

Ne hikmeti görür olduk, ne de ibreti,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.
Gönlünde enkaz, hüznün şerbeti,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Gözdür âlemi gezer, bir'inen olur,
Haklı her zaman üzülen olur,
Vefasızlığı alıp götüren olur,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Gül yaprağını açar her yıl baharda,
Dikenler içinde goncası har'da,
Baykuşun mekânı yıkık viran'da,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Ne idik, ne olduk, neden sorulur,
Ne olacağız derken insan yorulur,
Ararken iyiyi, iyilik kaybolur,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Kapanmaz yaradır, iz bırakır hep,
Dil susar belki de, göz anlatır tek.
Bir ömür beklemek, gönüle gerek,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Sessiz gecelerde düş olur adın,
Yürekte yankılanır her soluk, her anın.
Kırık bir aynada kalmış hayalin,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Vakit geçer, sarar siyahı zaman,
Unutmak kolay mı, sevdayı yanan?
Her hatıradada sen, her anda figan,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Ay doğsa da kar etmez bu gecelere,
Hasret sinmiş artık bütün hecelere.
Bir resim düşer solgun çerçeveye,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Bir selam beklerken geçti mevsimler,
Ne dost kaldı geride, ne de gönüller.
Kaldı mazide yorgun sevdalı yıllar,
Âlemin gam yükü olmuş ayrılık.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494593/ayrilik.html>

Neye Yarar

Neye Yarar

Utanma duygunuz bir an ölmüşse,
Hayalî huzurda af neye yarar?
Bedenin nefesine yenik düşmüşse,
Yeşili zümrütten kaf neye yarar?

Yaprak döker ağaç, kuru dal kalır,
Han yıkılır gider, bir tek sal kalır.
İssız yolda, yolcu gider, yol kalır,
İdamda geç kalınmış af neye yarar?

Şu akıl ah çekmek için değildir,
Düşünüp tedbir almak her an iyidir.
Ömür sermayen biter, o çok seridir,
Pişman olup durduğun saf neye yarar?

Geçmişinden kalır birçok hatıra,
Kalemin sahibini çokça hatırla.
Her neyi beğenmeyip yazsan satıra,
Açıp okumadığın zarf neye yarar?

Kör olursa kalp, hakikât silinir,
İçten çürüyen öz, dıştan bilinir.
Vicdan susmuşsa, hesap bilinir,
Mahşerde sorulacak saf neye yarar?

Suskunluk sarmışsa her bir vicdanı,
Çekilmişse kalpten hakkın fermanı,
Hak yerini bulmaz olmuşsa anı,
Son anda dilenen harf neye yarar?

Hak hür yaratmış, nurdan bedeni,
Hırs kul etmesin bu dünyada seni.
Bırak hakikat incitsin, doğru gideni,
Yalanla avuttuğun af neye yarar?

İnce bir sızıysa kalan her yara,
Dökülmüşse ömrün özü toprağa,
Kırılmışsa umut, dönmez bir daha,
Geriye dönülen saf neye yarar?

Gönül ister ki, dertler bitsin huzurla,
Dünya fani, kalır geriye sadece anılarla.
Kendini affetmek, başlar asıl bu yolla,
Geçmişte kaybolan af neye yarar?

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536698/neye-yarar.html>

Telaş Öldürür

Telaş Öldürür

İnsan önce ölür, sonra dirilir,
Ölüm değil, beni telaş öldürür.
Can bedenden çıkar, ismi silinir,
Ölüm değil, beni telaş öldürür.

Sen kendini küçük bir şey sanma, yar,
Bütün âlem sende gizli, âşikâr.
Derdin derde, derman olmuş bahtiyar,
Bu dert değil, beni telaş öldürür.

En güçlü savaşçı: sabırla zaman.
Hayaller yıkılır dünyada her an.
Bağıra bağıra sustuğum zaman,
Susmak değil, beni telaş öldürür.

Derde dermandır, dert bilemezsin.
Sen, sendesin; onu hiç göremezsin.
Her şeyde bir hayır var, bilemezsin.
Sabır değil, beni telaş öldürür.

Yarınları bekler, uzakta kalan,
Geldiğini görmez, gözü yaş dolan.
Sağırlar yurdunda feryâdı figân,
Bağırmak değil, beni telaş öldürür.

Zaman geçer, kalpte izler bırakır,
Bir bakarsın, umut bir bir kırılır.
Ne fırtına, ne de acı yıkılır—
Fırtına değil, beni telaş öldürür.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556054/telas-oldurur.html>

Dünya'da gördüm..

Dünya'da Gördüm

Ne ararsan bulunur, şu çirkef dünyada,
Cahille oturup kalkanı gördüm.
Cennete varılmaz amelsiz rüyada,
Uykuda oruç tutup, hacı olanı gördüm.

Kötü söz her zaman sahibine döner,
Anneler yavruyu höllüye beler.
Yavrusu olmayan yıllarca yanar,
Hayal ile kundak saranı gördüm.

İnsan ol dünyada, insanca yaşa,
Kaderinde ne varsa, o gelir başa.
Kendini vurma taşlardan taşa,
Az rızıkta huzur bulanı gördüm.

Güvenme varlığa, eldeki malına,
Kınama her şeyi, o gelir başına.
Kimsenin hakkını katma aşına,
Kul hakkı yiyip kusanı gördüm.

Zaman bir yolcudur, yolu olmayan,
Ölüm bir bağıdır, gülü solmayan.
Boş dünya için her gün ağlayan,
Dilleri lâl olup susanı gördüm.

Nice sultan geldi, tahtı bırakıp,
Toprakta yattığını gözümle bakıp.
Her şeyi alırsın, ömrü bırakıp,
Ölümlü dünyada şan arayanı gördüm.

Sabırla pişer boşa geçen yıllar,
Acele edeni yarı yolda sayar.
Dünya bir rüya, uyansa duyar,
Gerçeği bilmeden kananı gördüm.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1596736/dunya-da-gordum.html>

Bizim Ellerde

Ne ağası kalmış, ne de beyleri,
Viraneye dönmüş, bizim ellerde.
Taş üstünde taş yok, yıkık evleri,
Baykuş sahiplenmiş, bizim ellerde.

Bahar gelir bağda, açmaz gülleri,
Dereler kurumuş, akmaz selleri.
Seher bülbülü ötmez, esmez yelleri,
Kavrulmuş yanıyor, bizim ellerde.

İhtiyarlar kalmış, şimdi sılada,
Yıldız sönük yanar, ay'da semada.
Düşler suya düşmüş, balık deryada,
Yanmış küle dönmüş, bizim ellerde.

Sesler sustu, kuşlar uçmaz oldu,
Her adımda toprak, tarihle doldu.
Bir zamanlar yeşil olan her yer sarardı,
Solmuş, kurumuş, yanmış, bizim ellerde.

Zamanın izleri silinmiş duvarda,
Her hatıra, bir yıldız gibi rüyada.
Ne gülen, ne de ağlayan var, diyarda
Bir sessizlik olmuş, bizim ellerde.

Gök kuytuda, bulutlar kararmış,
Topraklar suskun, rüzgarlar durmuş.
Bir zamanlar umut dolu bir köymüş
Şimdi sadece hüznün, bizim ellerde.

Topraklar çatlamış, susuz gözler ağlar,
Bir zamanlar hayat vardı, şimdi anılar.
Kırık dökük duvarlar, eski bir masal,
Kaybolmuş hayaller, bizim ellerde.

Geceleri yıldızlar, silik ve solgun,
Ay da utangaç, gökyüzü dargın
Bir zamanlar neşe içinde ki çalgın
Şimdi hüznün çalar, bizim ellerde.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1658899/bizim-ellerde.html>

Sabrin Ateşı

Sabrin Ateşı

Kaşırısan yarayı, Kemal'e ermez,
Sönmez ateş, alev alır yanarsa.
Derya olur yaşın, yar yüzün gülmez,
Dert içinde dertli yaran kanarsa...

Sabret ki zamanla diner acılar,
Gönül gül bahçesi için bocalar
Ne sevdalar geçer, nede sancılar,
Her aşkın yolunda benzin sararsa

Susarsan kelamın değer bulurmuş,
Lal olan dillerde sırlar uyurmuş.
Bir bakış, bir ömür yara olurmuş,
Gönülden gönüle köprü kurarsa

Geceyle dost olan gündüzü arar,
Bir umut beklerken ömürde solar.
Küllenen yürekten dumanlar çıkar,
Ateşle her imtihan sabırla yanarsa.

Bir ömrü yakarsın tek hece için,
Kalırsın sessizce, bin gece için.
Ağlarsın durmadan, bir güle için,
Kök salan yürekler çölde kurursa.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1658901/sabrin-atesi.html>

Bu Garip Dünyaya Güvenme Sakın

Bu Garip Dünyaya Güvenme Sakın

Bu garip dünyaya güvenme sakın,
Burada nefret, acı, gözyaşı vardır.
Neşesi olmadan gülene bakın —
Gülüştün sonunda öfkesi vardır.

Kurdun adı çıkmış, tilki baş kesen,
Namert'in rüzgârıdır alçakça esen.
Birikmiş kalpde bin türlü öfken,
Havlayan her it'in tasmaşı vardır.

Düşlerin perdesi yırtık her yanı,
Gerçekler taşırken yalanın kanı.
Her gülen yüzün de yoktur imanı —
Nice sahte yüzün maskesi vardır.

Yük ağır, omzunda sabırdan heykel,
Bir yanda ihanet, bir yanda ezel.
Güzeli çirkinle karışır özel —
Hak ile batılın savaşı vardır

Zaman hilekârdır, dost gibi güler,
Sinsice sızarken kalplere keder.
Bir umut yeşerir, sonra da solar —
Her bahar dalında kurusu vardır.

Bir lokma çıkar da boğazda kalır,
Helâlin peşinde haramlar alır.
Nice saf niyetler kirle bulanır —
Temizin alnında lekesi vardır.
yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1661108/bu-garip-dunyaya-guvenme-sakin.html>

Sessiz Bekleyiş

Gönüller hüzünlü, dertler perişan,
Kaderine küsen bir garip gördüm.
Bir çocuk özlemi yakmış içini,
Sessizce ağlayan bir garip gördüm.

Solmuş resimlere bakar dalgınca,
Bir ömür geçmiş, ya sabır kalınca.
Sustukça büyümüş derdi içinde,
İçine kapanan bir garip gördüm.

Her gece dualar dökülür dile,
Bir ses, bir nefes ister kendine.
Sarılamamışken minicik ele,
Hasreti sinmiş bir garip gördüm.

Bir isim saklar gönül köşesinde,
Hiç doğmamış bir can var düşünde.
Sevdayla bekler her yeni günde,
Çaresiz bekleyen bir garip gördüm.

Zaman geçtikçe donmuş bakışlar,
İçinde suskun bir ömür taşlar.
Bir gülüş özler, unuttur kışlar,
Yıllara direnmiş bir garip gördüm.

Kime ne fayda sitemden, özden?
Yarayı sararım artık içimden.
Bir yanım eksik de olsa her dem,
Ağlayarak susan bir garip gördüm.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668175/sessiz-bekleyis.html>

Vicdanın Sesi

Kimi bu âlemde gül gibi açar,
İnsan, insanlıktan her zaman kaçar.
Kimi düz ovada yolundan şaşar,
Yolu yamuk olan, yamaçtan utanır.

Kimi ilkbaharı kış gibi yaşar,
Azmi içinde olan dağları aşar.
Kimi rızkı için harama taşar,
Rızkı kıt olanlar saraçtan utanır.

Kimi bu dünyadan sessizce gider,
Sararan yaprağı rüzgâr seyreder.
Kimi ağlar, kimi neşeyle güler,
Meyvesiz kalan ağaçtan utanır.

Kimi gönül alır, kimi kalp kırar,
Kimi taş üstüne sevda dikar.
Kimi ömrü boşa, ziyanla harcar,
Boşa geçen ömür, zaman utanır.

Kimi bir ömürde bin hata işler,
Kimi susar, derdi yürekte dişler.
Kimi nefis uğruna dostunu dişlar,
Dostu terk eden de sırdan utanır.

– Yusuf Şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668178/vicdanin-sesi.html>

Ey Deli Gönöl

Ey deli gönöl,
Yorulmam deme, ey deli gönöl.
Bir gün gelir felek seni de yorar.
Duman çöker mor sümbüllü bağına,
Bülbülün konduğu dalı da kırar.

Bağbanın işi zor, ondan yaralı,
Gülmez garibin yüzü, bahtı karalı.
Yokluk sınavında kaldı kalalı,
Bir gün gelir felek tenini de yorar.

Alırsın nefes, inmez ciğere,
Ay istersin, yıldız olur geceye.
Derdi yazsam, sığmaz şimdi cümleye,
Bir gün gelir felek dili de yorar.

Sağırâ sözünü, köre yüzünü,
Gösterme ağyara badem gözünü.
Seni senden alır, toprak saklar özünü,
Bir gün gelir felek gizî de yorar.

Gölge veren ağaç gün gelir kurur,
Düşman kör nişancıdır, alından vurur.
Canım dediğin can gider, el olur,
Bir gün gelir felek onu da yorar.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668179/ey-deli-gonul.html>

Yalandır

YALANDIR

Aldanma dünyanın süslü yanına,
Deryası, denizi, gölü yalandır.
Garip bülbül gibi konma dalına,
Yaprağı, gövdesi, gülü yalandır.

Bir rüzgâr sırtında uçan bir ömür,
Sürmeye kalkarsın, zamanla erir.
Toprağın altında altın, bor, demir,
Element, molekül, pili yalandır.

Şükür eyle ahvaline hâline,
Tamah eyleyerek dünya malına.
Ne mihına dokun, ne de nalına,
Yatı, atı, mihı, nalı yalandır.

Sevgisi, sevdası, aşkı uğruna,
Kula güvenerek basma bağrına.
Terki diyar eyler, gider ağrına,
Bedenin, ayağı, eli yalandır.

Yalan dünya alır candan arayı,
Nice sultan görmüş, nice parayı.
Kefensiz gömülen oldu sarayı —
Tahtı, tacı, köşkü, hali yalandır.

Gönül verme fâni dünya varına,
Boyun eğme nefsin boş diyarına.
Yük yükleme ömrün dar omzuna,
Derdin, gamın, hâli, dili yalandır.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668182/yalandir.html>

Gamlanma

Gamlanma

Boşuna gamlanma, divane gönül,
Ölmeden ölürsün, kefen biçilmez.
Zemheri de vurur ayaz bedeni,
Yetim bir baharın suyu içilmez.

Çektiğin çileler yıkar dağını,
Her yüze gülene açma bağını.
Öksüz bir kaderin dert ırmağını
Çevirme ummana, suyu içilmez.

Bölünmüş anılar siteme karşı,
Hüznün sesi olsa, titretir arşı.
Bir bulut misali gözlerin yaşı
Sel olur, akarsa suyu içilmez.

Kırılmış bir daldır, her eski sevda,
Tutunmaz bir daha, ne yaz ne kışa.
Sığınma boş yere yalancı düşe,
Rüya da kanarsa suyu içilmez.

Bir ömrü harcadın özlem izinde,
Bir yolcu gibisin yorgun dizinde.
Dönme hiç ardına, aşkın izinde
Kuruyan yapraktan suyu içilmez.

Geceler sır verir düş gölgelerine,
Sessizce yürürken can çiğneme ne...
Bir hicran yankısı dolsa tenine,
Susarsan dağılır, suyu içilmez.

Kervanı kaçmış bir aşkın yolunda,
Adını unuttur rüzgâr sonunda.
Ne bir vuslat kalır ne de umut da...
Gönül kırık ise, suyu içilmez.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668183/gamlanma.html>

Bir Garip Bu Âlemden Göçmüş İse

Bir Garip Bu Âlemden Göçmüş İse

Öldüm şimdi, yar ağla san ne olur.
Bir garip, bu âlemden göçmüş ise.
Aşkın deryasına dal san boğulur.
Bir garip, bu âlemden göçmüş ise.

Fanidir bu dünya, gelenler gider.
Sır vermez sevdayı içine gömer.
Akabe yolları zorlukla geçer.
Bir garip bu âlemden göçmüş ise.

İnsandan ümit beklemek nafile.
Yanıyor güller, şimdi bağda har ile.
Kendi gerçeğini saklar, sır ile.
Bir garip bu âlemden göçmüş ise.

Toprak oldu gülüm, şimdi nerede sin?
Göz görmüyor, göz önünde perde sin.
Çürüdü bedenim, eller ne desin?
Bir garip bu âlemden göçmüş ise.

Ezeli düşmanı, insanın insan,
Ümit beklemek nafile bir an.
Bağ'ban sız bir bağ, inan ki viran.
Bir garip bu âlemden, göçmüş ise.

Gözlerde yaş saklı, gönülde derin sızı,
Her gidiş bir veda, her geliş bir hızı.
Yaprak gibi savurur, hayatta nazı
Bir garip bu âlemden göçmüş ise.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668184/bir-garip-bu-lemden-gocmus-ise.html>

Dertli Pınar

Dertli Pınar

Aramızda dağlar var, taşlar utanır,
Kavgamız bu yolda, ondan sevgili.
Ruh bedende yaşar, ecel kıskanır,
Kavgamız bu yolda, ondan sevgili.

Yapılan hatanın vebali çoktur,
Ayrılık yüreğe saplanan bir oktur.
Sensiz geçen bahar şimdi soğuktur,
Yaralıdır sine, bundan sevgili.

Söyleme kem sözü, açılır yara,
Umarım hayat da düşmez sin dara.
Su akamaz çölden dertli pınara,
Kapalı kanallar, kumdan sevgili.

Gönül şu ömür de her an yar ister,
Göçmek için sessiz bir diyar ister.
Yorulmuş bedeni sinesinde yer ister,
Düşmüş yaprak daldan, ondan sevgili.

Zaman çok kısa gelip geçecek,
Ab-ı hayat suyunu kimler içecek?
Azrail son selamı ruha verecek,
Kurtuluş yoktur, ondan sevgili.

Bir yanımda umut, bir yanımda hüznün,
Geceler ağır, düşler küskün.
Hasretle yanar içimde bütün,
Sensin her dertte, ondan sevgili.
Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668185/dertli-pinar.html>

Gölgenin Ağıtı

Gölgenin Ağıtı

Gölge...

Siyahken saçlar, döndü beyaza.
Adanmış ömür de yar diye diye.
Yas düştü gönlüme, döndü ayaza.
Yanıyor yürekler, kar diye diye.

Ahseni takvimde, güzellik sana.
Yazılmış bütün gam, keder, bana.
Hem ilahi, hem beşerin aşkına.
Yanıyor yürekler, yar diye diye.

Yar neyler dünyada, her insan yaşar.
Fukara, kazanda pişerken taşar.
Ecel kuşağı belinde koşar.
Seslenir ardından, sar diye diye.

Ey karanlık gece, kendi gölgeni.
Sakladın, yıllarca arattın beni.
Giydirdin, ölmeden beyaz kefeni.
Kuşağı belinde, dar diye diye...

El anlamaz, garip senin derdinden.
Anlatırsın, anlamazlar dilinden.
Yoksul bağında, viran gününden.
Goncayı koparırlar, yar diye diye.

Gözlerinde saklı eski bir sızı,
Her bakışta yankılanır yalnızlığı.
Rüzgar gibi geçer, bırakmaz izi,
Yanıyor yürekler, yar diye diye.

yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668186/golgenin-agiti.html>

Hasretin Rüzgarı

Hasretin Rüzgarı

Baharı getirdin garip gönlüme.
Eğilsen de, doğrulsan da, düşsen de.
Diyar diyar dolaşıp da içime,
Sevda denen bu hasreti gömsen de.

Gönlüm şimdi bir virane, bir harap,
İçimde sen, dışım buzla dolu kap.
Kavrulurken hasret denen bu azap,
Bir gün gelir, sende yanar, sönsen de.

Gecelere fısıldarım adını,
Sensizliğin sarar her bir yanını.
Kalbim alır en derin fermanını,
Ayrılık mı, vuslat mı bilsen de.

Söz geçmiyor deli gönül özüne,
Her bakışın işlenmiştir yüzüme.
Alev alev düşüp her bir gözüme,
Yağmur olup içimi silsen de.

Kum misali savrulup da gidersen,
Bağda değil, dağ başında eser sin.
Hasret dolu bu şarabı içersen,
Ab-ı hayat çeşmesine gel sen de.

Dağlar yücedir, hasmı kar olur,
Yağmur yağar, susuzluğu yok olur.
Bunca gayret, bunca çaba, hiç olur,
Şu garibi topraklara gömsen de.

Zaman ki her şeye çare buluyor,
Sabır acı, meyvesi tatlı oluyor.
Yaralı şu sin'eyi ateş sarıyor,
Ömür denen bu köprüyü geç sen de.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668187/hasretin-ruzgari.html>

Tanır Gönöl

Tanır Gönöl

Yaralıya derdin sorma,
Dertli efkarlanır gönöl.
Karanlıkta gölge olma,
Yar gölgeni tanır gönöl.

Sevda denen yol uğrunda,
Gecenin tam sonunda,
Garip bülbölü gül dalında,
Gölgesinden tanır gönöl.

Sır toprakta bakar isen,
Sular gibi akar isen,
Aşk ateşini yakar isen,
Dumanından tanır gönöl.

Bir gölgeden baksam aya,
Yol bitmedi kaldım yaya,
Garip başımı belaya,
Sara'nı da tanır gönöl...

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668190/tanir-gonul.html>

Boşu Boşuna

Boşu Boşuna,
Gönül hanesine bir dert dolarsa,
Çıkmaz, gayret etme boşu boşuna.
Zaman her şeye çare olursa,
Sabrı ziyan etme boşu boşuna.

Gün gelir ki o sabır da yorulur,
Ruh bedenden çıkar, divan kurulur.
Zulmün hesabı bir gün sorulur,
Gönül tasa etme boşu boşuna.

Bu fani dünyada eşsiz güzellik,
Harcanır gider, kalmaz o gençlik.
Nice boş insanda birçok özellik,
Arama, bulunmaz boşu boşuna.

Kimi gün güneşle başlar umutlar,
Kimi gün karanlık içine atar.
Hayat bu, her iniş çıkışta yutar
Her düşte kalma boşu boşuna.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668192/bosu-bosuna.html>

Nazur

Nazur

Varlığın aynası yokluk olunca,
Ay, karanlık geceye nazur oluyor.
Yıldız mum misali sönük yanınca,
Ay, karanlık geceye nazur oluyor.

Gül serilen yolda diken görünmez,
Üzerinde yürürsün, acı bilinmez.
Yazılır kaderler, levhten silinmez,
Ay, gece kaleme nazur oluyor.

Adanmış bir ömür su gibi akar,
Yaş kemale erer, geçmişe dalar.
Mevsimler değişir, sararan kopar,
Ay, toprağa düşene nazur oluyor.

Gam yükünü sırtı sarıp yatınca,
Dertlinin derdini dertli sorunca,
Sır olmadan sırdaşını bulunca,
Can, yaşlı bedene nazur oluyor.

Gönül yorgun düşüp suskun kalınca,
Hakikatin sesi içten gelince,
Bir ömür hesabı defter açınca,
Ay, sır dolu yüze nazur oluyor.

Zaman, ince ince dokur alnına,
Her çizgi bir ömrün sessiz tanığına.
Ölüm, bir vuslattır can yanına,
Ay, ecel vaktine nazur oluyor.

Sevda yürekte köz olup yanınca,
Sabır, dilsiz dua gibi kalınca,
Bir bakış, bin yıllık hâl olunca,
Ay, sabrın dileğe nazur oluyor.

Rüzgâr dönerken solgun yaprağa,
Bir damla düşerken kuru toprağa,
Her can, yolculukta bir durağa,
Ay, yolcu izine nazur oluyor.

yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668194/nazur.html>

Âlemi Fânî

Âlemi Fânî

En güzel varlık olmak istersen,
İncinmesin senden âlemi fânî.
Dostun bağına girmek istersen,
İncinmesin senden âlemi fânî.

Kanatların yoktur uçmak istersen,
Uçup bir dala konmak istersen,
Yıldız gibi gece yanmak istersen,
Yan, incinmesin senden âlemi fânî.

Yaralıdır insanoğlu, yaralar seni,
Bir başak misali dökerken deni,
Ömür bitti derken sarı kefeni,
Giy, incinmesin senden âlemi fânî.

Bu dertli sözler sitem değildir,
Acı zehir bazen baldan iyidir,
Sancılı geceler tan da zifirdir,
Doğ, incinmesin senden âlemi fânî.

Kendini bul, fani dünyada,
Sessizce dinle kalbinin çağrıda.
Kırılğan olsa da en derin sırda,
Korun, incinmesin âlemi fânî.

Kırgınlıklar gelir, geçer zamanla,
Unutma, karanlık sonrası sabahla.
Umudu taşı, kalbinle anla,
Var ol, incinmesin âlemi fânî.

Bir söz söylersen düşün bin kere,
Değmesin yüreğe boş bir heceyle.
Aynaya bakarken her sabah bile,
Sor kendine: "İncinmesin âlemi fânî?"

Kibrin ateşiyle yanmasın gönlün,
Merhamet giyinsin her bakışın, yönün.
Bir damla iyilik bırak her günün,
Yetmez mi? İncinmesin âlemi fânî.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668195/lemi-f-n.html>

Bir Gönül Yürüyüşü

Adım Adım

Sevenler anı yaşar, sevda bu, doyamazsın.
Patika bir yolda yürürsün, adım adım.
Anlamadan sen seni, sen yârı anlamazsın.
Kalpten kalbe giden yolda yürürsün, adım adım.

Ömrün uzun olsun, gam yükün olmadan,
Ne kadar dert varsa Mevla'm sırta sarmadan.
Azrail avcı olmuş, cana tuzak kurmadan,
Leyla gibi çöllerde gezersin adım adım.

Yeryüzünün çilesi vardır gece gündüz.
Bilirsen hakikati, yürürsün yolda dümdüz.
İpekten kumaşın var, işlenmiş ona sündüs.
Bir gün giyer, cennete yürürsün adım adım.

Kalbinde ne var ise, aynadır her bakışın,
Gönülden süzülürken, hisseder her yakışın.
Dualar yoldaş olur, bozulmaz adım için,
Sabırla ve ihlâsla yürürsün adım adım.

Bir bahar sabahında açılır gonca güller,
Hakk'a eren yürekler, ne gam bilir ne keder.
Aşk ile yanar ise, susar tüm kötü diller,
Hakk'ın nuruna doğru yürürsün adım adım.

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668197/bir-gonul-yuruyusu.html>

Güneşin Çobanı

Güneşin çobanı
Güneşin çobanı oldum dünyada.
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm.
Her türlü kâbusu gördüm rüyada
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Ateşe düşeli hiç yüzüm gülmez.
Sessizlik içinde gam huzur vermez.
Ne günah işledim hesaba gelmez.
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Garip çiçeğin boynunu büktüren vardır.
Yaşarken hayata küstüren vardır.
Şu sabır lambasını söndüren vardır.
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Gönlümün yolunu dumanlar kaplar,
Kaderin elinde günlerim saplar.
Bir garip âşığın yüreği yanar,
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Rüzgârın sesinde gizlidir ahım,
Yollarda kaybolur yürüyen ruhum.
Karanlık gecede yalnızdır mahzun,
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Kırılmış kanadın sesini duydum,
Yılların yükünü omzuma koydum.
Ne yana baksam hep yalnızlık buldum,
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Gecenin koynunda yıldızlar sustu,
Yüreğimde fırtına dinmedi, durdu.
Umuda uzanan bütün yollar kurdu,
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Yılların ardından sesim de kısıldı,
Gözlerimde umut bir bir asıldı.
Kaderin kapısı yüzüme kapandı,
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Gün doğsa da gönlüm yine karanlık,
Yollarda kaybolur her adım, her anlık.
Bir gün bitecek mi bu ömürlük yanlık?
Bu gerçek yüzünden bir derde düştüm..

Yusuf şeker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1678728/gunesin-cobani.html>